

Manualul explorează rolul în evoluție al instituțiilor de învățământ superior (IIS) în pregătirea studenților și a cercetătorilor pentru provocările societale, subliniind importanța acceptării complexității, a integrării inteligenței artificiale (AI) și a promovării abilităților de gândire de ordin superior, cum ar fi gândirea critică și rezolvarea problemelor. Interconectarea globală, progresul tehnologic și tulburările socio-politice solicită universităților să devină informate, angajate și să educe cetățeni rezilienți. Studenții și tinerii cercetători ar trebui să învețe valoarea perseverenței, rolul fundamental al eșecurilor în călătoria pentru atingerea obiectivelor și importanța contribuției lor la societatea viitoare. De asemenea, manualul discută importanța pregătirii studenților și a tinerilor cercetători pentru o societate globală durabilă și favorabilă incluziunii, subliniind rolul universităților, care trebuie să fie agenți receptivi, adaptativi și proactivi ai schimbării societale. În timp ce misiunea educațională a instituțiilor de învățământ superior rămâne aceeași, universitățile sunt provocate să-și schimbe perspectiva asupra schimbărilor care au avut loc în ultimii ani în societatea globală au fost numeroase și de mare anvergură, atât din punct de vedere conceptual, cât și tehnologic. În acest context, universitățile se confruntă cu o misiune cu multiple fațete care se extinde dincolo de granițele turnurilor de fildeș și ale sălilor de curs. În consecință, manualul oferă o imagine de ansamblu a principalelor misiuni ale instituțiilor de învățământ superior din prezent și le prezintă cu accent pe extinderea impactului lor asupra societății departe de sfera abordării de tip siloz în conformitate cu nevoia urgentă de a crea paradigme educaționale noi. Cu alte cuvinte, documentul aprofundează peisajul în evoluție al instituțiilor de învățământ superior (IIS), subliniind necesitatea de a regândi metodele de predare, cercetare și formare pentru a pregăti studenții și cercetătorii pentru provocările societale și subliniază importanța universităților în promovarea rezilienței, a adaptabilității și a spiritului antreprenorial în rândul indivizilor pentru a se implica în mod eficient în problemele comunității globale. Manualul subliniază necesitatea ca universitățile să le ofere studenților și cercetătorilor posibilitatea de a deveni agenți ai schimbării prin intermediul dobândirea, alături de competențele solide și specifice disciplinei, a unor competențe noncognitive și, în special, a curajului. Se subliniază importanța cultivării perseverenței pentru obiective pe termen lung, a rezilienței, a adaptabilității și a spiritului antreprenorial la studenți și cercetători în contextul lumii de astăzi. Același lucru este valabil și pentru importanța adaptării la schimbările societale care este încurajată prin promovarea colaborării interdisciplinare, prin adoptarea învățării pe bază de proiecte și prin lucrul la competențe alături de cunoștințele teoretice pentru a pregăti viitorii profesioniști și cercetători să abordeze provocările actuale și să promoveze inovarea.

Structura manualului este împărțită în patru capitole principale și concluzii, oferind un cadru comun, care este rezultatul unor cercetări internaționale efectuate de diferite grupuri de cercetare provenind din universități, centre de cercetare și spin-off-uri academice .

Capitolul de deschidere prezintă provocările globale contemporane , inclusiv tensiunile geopolitice, incertitudinile economice și pandemiile. Acesta face apel la o reimaginare a rolului instituțiilor de învățământ superior (IIS) în calitate de catalizatori pentru transformarea societății, subliniind potențialul acestora de a impulsiona schimbarea. Capitolul subliniază, de asemenea, importanța adoptării noilor tehnologii pentru a sprijini transformarea digitală în învățământul superior.

Următorul capitol analizează interacțiunea dintre educație, formare și dezvoltarea de competențe transversale esențiale pentru succesul în mediul academic și dincolo de acesta. Acesta

examinează semnificația unor atribute precum curajul, angajamentul civic și rezistența, subliniind valoarea acestora atât în dezvoltarea personală, cât și în dobândirea de competențe tehnice.

În cel de-al treilea capitol, discuția se axează pe cadrele și competențele care stimulează curajul și reziliența în rândul studenților și al tinerilor cercetători. Pornind de la o varietate de modele, capitolul subliniază abilitățile esențiale necesare pentru a naviga prin complexitatea lumii de astăzi.

Cel de-al patrulea capitol prezintă câteva idei provenite din cercetarea-acțiune participativă desfășurată în 6 țări europene. Această cercetare, care include grupuri de discuție, chestionare și ateliere de lucru, a fost realizată pentru a crea puncte de discuție pentru a remodela peisajul academic și pentru a prioritiza abilitățile non-cognitive, cum ar fi curajul, empatia și încrederea în sine. De asemenea, aceasta explorează modul în care instrumentele digitale, cum ar fi mediile virtuale gamificate și inteligența artificială, pot spori abilitatea studenților și a cercetătorilor într-un context global în continuă evoluție.

În cadrul manualului, accentul este pus pe modelul Quintuple Helix ca un cadru de colaborare pentru inovare deschisă, în care universitățile se angajează cu industria, administrația, societatea civilă și mediul natural pentru a aborda provocări complexe, cum ar fi schimbările climatice și justiția socială. Modelul Quintuple Helix s-a dovedit a fi foarte util, deoarece oferă un cadru pentru ca universitățile să participe la inovarea deschisă, ca și în cazul recente erupții a inteligenței artificiale, care a schimbat întregul nostru mediu cotidian. Modelul Quintuple Helix este central pentru colaborarea în domeniul inovării deschise, în timp ce universitățile sunt îndemnate să ofere soluții inovatoare pentru provocările societale și să promoveze dezvoltarea durabilă, abordând aspecte precum renovarea și inovarea practicilor de predare și învățare, inclusiv a noilor tehnologii, precum și a noilor competențe în rândul educatorilor și studenților. Din această perspectivă, manualul subliniază natura transformatoare a interconectării globale, a progresului tehnologic și a tulburărilor socio-politice, ceea ce necesită ca universitățile să devină agenți informați, angajați și proactivi ai schimbării societale.

În plus, manualul include perspective practice și sugestii pentru transformarea mediului academic. Acest lucru se face cu accent pe abilitățile non-cognitive, cum ar fi curajul și perseverența, cu introducerea transformării digitale prin medii virtuale gamificate și inteligență artificială pentru a împuternici studenții și tinerii cercetători. Accentul pus de manual pe transformarea digitală și inteligența artificială reflectă, de asemenea, mișcarea de democratizare a proceselor de cercetare.

Deși manualul oferă perspective și sugestii practice pentru transformarea mediului academic, acesta recunoaște anumite limitări. Limitările menționate în manual subliniază importanța relației dintre cercetători și societate, evidențiind necesitatea ca știința să fie aplicată în viața de zi cu zi pentru ca să își îndeplinească obiectivele. Aceste limitări sugerează un context societal mai larg pe care studiul nu îl aprofundează, ceea ce poate limita generalizabilitatea constatărilor și implicațiile practice ale cercetării.

În concluzie, manualul oferă o resursă valoroasă pentru părțile interesate din sectorul învățământului superior care doresc să se orienteze către provocările complexe ale lumii contemporane. Accentul pus pe inovație, colaborare și adaptabilitate reflectă natura în evoluție a rolurilor și responsabilităților instituțiilor de învățământ superior. Cu toate acestea, sunt justificate

Co-funded by
the European Union

cercetări și explorări suplimentare pentru a aborda limitările identificate și pentru a asigura o înțelegere mai cuprinzătoare a intersecției dintre mediul academic și societate, cum ar fi investigarea modului în care diferite contexte culturale influențează dezvoltarea și percepția competențelor transversale în mediile educaționale, sau explorarea efectelor pe termen lung ale transformării digitale asupra experienței de învățare și implicațiile acestora pentru politica educațională, sau examinarea modului în care integrarea competențelor transversale și a instrumentelor digitale în educație poate aborda problemele de accesibilitate și echitate în rândul diverselor populații.